

365

DNÍ

se svatou
Faustynou

Nejkrásnější stránky
z Deníčku

karmelitánské
nakladatelství

Edice **365**

365

dní se svatou Faustynou

Nejkrásnější stránky
z Deníčku

KARMELITÁNSKÉ
NAKLADATELSTVÍ

KATALOGIZACE V KNIZE – NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR

Faustyna Kowalska, svatá, 1905-1938

365 dní se svatou Faustynou : nejkrásnější stránky z Deníčku / Deníček sv. Faustyny Kowalské přeložil Jiří Hrdý. – V Praze : Karmelitánské nakladatelství, 2022. – 405 stran. – (365 ; svazek 4.)

Podle polského originálu *Słowa na każdy dzień*, rozšířeného o další citace z českého vydání Deníčku (Kostelní Vydří : Karmelitánské nakladatelství, 2008) – Vydalo Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s.r.o.

ISBN 978-80-7566-388-7 (vázáno)

* 27-789.9-788.4-055.2 * 27-36-055.2 * 27-587.5-055.2 * 27-31-138-526.7 * 272-534.3 * 27-184 * 27-584 * 27-587.5 * 272-587 * 27-788-1/-9 * 929 * (438) * (093.3) * (0:82-97) * (0:82-84) * (082.21)

– Faustyna Kowalska, svatá, 1905-1938. *Dzienniczek*

– Ježíš Kristus

– sestry Matky Božího milosrdenství – Polsko – 1901-1950

– křesťanské svěťice – Polsko – 1901-1950

– křesťanské vizionářky – Polsko – 1901-1950

– Srdce Ježíše

– Boží milosrdenství

– Bůh a člověk

– duchovní život

– duchovní vidění – Polsko – 1901-1950

– katolická mystika – Polsko – 1901-1950

– řeholní život – Polsko – 1901-1950

– denní četba

– deníky

– modlitby

– citáty

– výbory

27-5 - Liturgie. Křesťanské umění a symbolika. Duchovní život [5]

929 - Biografie [8]

Texty z Deníčku sv. Faustyny Kowalské, otištěné v této knize, mají církevní schválení Arcibiskupství pražského, č. j. 0829/2001, ze dne 26. února 2001
Původní polské vydání vyšlo pod názvem *Słowa na każdy dzień. Św. Siostra Faustyna. Myśli, misja, modlitwy* ve Wydawnictwu M v Krakově v roce 2002.

Úryvky pocházejí z knihy Faustyna Kowalská, *Dzienniczek: Miłosierdzie Boże w duszy mojej*. Všechna práva Kongregace sester Matky Božího Milosrdenství jsou vyhrazena.

© Zgromadzenie Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia, ul. Żytnia 3/9, 01-014 Warszawa, Polska.

Czech edition © KatMedia, s. r. o., Praha, 2022

ISBN 978-80-7566-388-7

Slovo úvodem

Četbou *Deníčku* svaté sestry Faustyny Kowalské vstupujeme do její školy spirituality. Ta je hluboce evangelní, dotýká se totiž samotných základů křesťanství. Je též univerzální, protože ji může využít každý člověk bez ohledu na povolání, vzdělání, věk, společenské postavení aj. Svatá Faustyna nás učí objevovat milosrdnou lásku Boží a kontemlovat ji v běžném životě, což jednoduše znamená prožívat náš život s Ježíšem. Postojem důvěry k Bohu nás však také učí odpovídat na Jeho lásku, která nás předchází. Tento postoj se vyznačuje plněním Boží vůle, činnou láskou k bližnímu, láskou k církvi a k eucharistii, stejně jako úctou k Matce Božího milosrdenství. Každý den v roce se nám tak prakticky stává jednou lekcí ve škole našeho života.

sestra M. Alžběta Siepaková

Svatá Faustyna Kowalská

Narodila se jako třetí z deseti dětí 25. srpna 1905 v polském Głogowici; při křtu dostala jméno Helena. Pocházela z chudých poměrů, její rodiče byli drobní rolníci. Když jako dítě vykonávala pomocné práce u jedné bohaté rodiny, pocítila silné povolání k řeholnímu životu. Rodiče jí ale život v klášteře nechtěli dovolit kvůli chudobě. Vrátila se proto do služby, aby si našetřila menší obnos potřebný pro vstup do kláštera a 1. srpna 1925 vstoupila k varšavským Milosrdným sestrám bl. Panny Marie. Při oblačce v dubnu 1926 přijala jméno Marie Faustyna, slavné sliby složila v květnu 1933. Žila ve více kláštorech, kde pracovala většinou na zahradě a v kuchyni. V roce 1928 onemocněla tuberkulózou (diagnostikovanou až r. 1932). V dubnu 1938 byla hospitalizována. Zpět mezi spolusestry se vrací v září 1938. Umírá v krakovském klášteře 5. října 1938. Jan Pavel II. ji blahořečil 18. dubna 1993 a svatořečil 30. dubna 2000.

I když byla Faustyna prostou venkovskou dívkou, dospěla k mystickým výšinám – vytrvalým úsilím v ctnostech a modlitbě a pozorným nasloucháním Duchu Svatému. Rozjímání jí otevřelo cestu k vlité kontemplaci. Dospěla až k mystickému sňatku s Kristem a k tomu, že jí bylo svěřeno poselství o Božím Milosrdenství. V jednom zjevení jí Ježíš řekl: „Namaluj obraz podle toho, co vidíš, s nápisem: *Ježíši, důvěřuji ti. ...* Slibuji, že duše, která bude tento obraz uctívat, nezahyne. Já sám ji budu bránit jako svou slávu“ (*Den. 47*).

Faustyna byla mystičkou milosrdné lásky Boha Otce. Uváděla tuto lásku do života svou prostotou, radostnou povahou, pokornou a pracovitou službou druhým, hlavně ale svým skrytým životem s Kristem v Bohu. Obraz milosrdného Ježíše, namalovaný podle jejích pokynů, se rozšířil po celém světě. Úcta k Božímu milosrdenství vyrůstá z biblické tradice a zjevení: nacházíme ji u starozákonních proroků (Jer 31,3 aj.) nebo v evangeliích (Lk 15).

*zpracováno podle
Slovníku křesťanských mystiků (KNA 2012)*

Vydavatelská poznámka

Základem pro knihu *365 dní se svatou Faustynou* byla publikace *Słowa na każdy dzień. Św. Siostra Faustyna. Myśli, misja, modlitwy* (Wydawnictwo M, Krakow 2002). Se svolením držitelek práv rozšířila česká redakce tyto úryvky o další citace z *Deníčku* sv. Faustyny Kowalské (Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2008) a opatřila je vlastním nadpisem. Editorka českého vydání přitom respektovala tematické členění jednotlivých měsíců podle školy spirituality svaté Faustyny (srov. Obsah). Tak jako v polské předloze uvádíme za jednotlivými úryvky zdroj, z něhož slova sv. Faustyny pocházejí. Tyto číslice se nacházejí na okraji textu českého vydání *Deníčku* z r. 2008 a slouží k snadnější orientaci. [Den. 1432] tedy znamená: Deníček, marginálie č. 1432 (s. 530–531 vydání z r. 2008).

LEDEN

Boží milosrdenství

1. ledna

Buď vítán, nový roku

Buď vítán, nový roku. Děkuji Ti, Pane, již předem za všechno, co mi Tvá dobrota sešle. Děkuji Ti za kalich utrpení, z něhož denně budu pít. Neubírej na jeho hořkosti, Pane, ale posilni mě, abych se dokázala z lásky k Tobě usmívat při hořkých doušcích, Mistře můj. Děkuji ti za všechny útěchy a milosti, které nejsem schopna vypočítat. ... Za to všechno Ti již dnes vzdávám díky, neboť možná ve chvíli, kdy mi podáš kalich, mé srdce nebude díkůčinění schopné. [Den. 1449]

Tak se tedy dnes s milující vůlí zcela podřizuji Tvé svaté vůli, ó Pane, i Tvým nejmoudřejším úradkům, které jsou pro mě vždy plné lásky a milosrdenství, třebaže jim dosti často nerozumím ani je nedokáži postihnout. Můj Mistře, hle, úplně Ti odevzdávám vedení své duše, veď ji sám podle svého božského zalíbení. [Den. 1450]

2. ledna

Za každou cenu poznat, kým je ten Bůh

Přemýšlela jsem o Nejsvětější Trojici, o podstatě Boha. Za každou cenu jsem chtěla proniknout a poznat, kým je ten Bůh... V jedné chvíli byl můj duch unesen jakoby mimo svět, uviděla jsem nepřístupnou záři a v ní jakoby tři zdroje záře, kterou jsem nemohla postihnout. A z té záře vycházela slova v podobě hromu a obklopovala nebe i zemi. Nic z toho jsem nechápala, což mě velmi zarmoutilo. Vtom z moře nepřístupné záře vyšel náš milovaný Spasitel, nepředstavitelně krásný, se zářícími ranami. A z té záře bylo slyšet hlas: – **Nikdo nepronikne, jaký je Bůh ve své podstatě, ani rozum andělů, ani lidí.** Ježíš mi řekl: – **Poznávej Boha tím, že budeš rozjímat o jeho vlastnostech.** [Den. 30]

3. ledna

Svatost, před níž se chvějí všechny mocnosti a síly

První vlastnost, kterou mi Pán dal poznat, je jeho svatost. Je to tak veliká svatost, že se před ním chvějí všechny mocnosti a síly. Čistí duchové si zakrývají tvář a neustále setrvávají v adoraci a jediným výrazem jejich největší úcty je – Svatý... Boží svatost je vylita na Boží církev a na každou duši, která v ní žije – avšak ne ve stejném stupni.

Dále mi Pán dal poznat svou spravedlnost. Jeho spravedlnost je tak veliká a pronikavá, že jde hluboko k podstatě věci.

Třetí vlastností je láska a milosrdenství. A pochopila jsem, že největší vlastností je láska a milosrdenství. Pojí tvorstvo se Stvořitelem. [Den. 180]

4. ledna

Jakým štěstím se sytí svatí

V jistém okamžiku pronikla Boží přítomnost celou mou bytostí, můj rozum byl podivuhodně osvětlen v poznání jeho podstaty, [Bůh] mi dovolil nahlédnout do svého vnitřního života. V duchu jsem viděla tři božské osoby, ale jejich podstata je jedna, on je sám, jeden, jediný, ale ve třech osobách, ani není jedna z nich větší nebo menší, není rozdíl ani v kráse nebo ve svatosti, neboť jsou jedno. ... K tomuto poznání mě vytrhla jeho láska a spojila mě se sebou. Když jsem byla spojena s jednou osobou, byla jsem také spojena s druhou i třetí, tak, že když se spojujeme s jednou, spojujeme se tím zároveň s těmi dvěma osobami – stejně tak jako s jednou. Jejich vůle je jedna, jeden Bůh, třebaže ve třech osobách. Když se duši udílí jedna ze tří osob, je [duše] mocí té jediné vůle spojena s třemi osobami a je zalita štěstím, které tryská z Nejsvětější Trojice; tímto štěstím se sytí svatí. ... Má duše v těch chvílích zakusila tak veliké Boží rozkoše, které těžko vyjádřím. [Den. 911]

5. ledna

Kdo pochopí Tvou lásku k nám

Před Božím trůnem jsem viděla nebeské mocnosti, které bez ustání velebí Boha. Za stolcem jsem viděla tvorům nepřístupnou záři, vchází tam jen vtělené Slovo jako Prostředník. Když Ježíš vešel do té záře, uslyšela jsem tato slova: – **Napiš hned, co slyšíš: Jsem Pán ve svém bytí a neznám příkazy ani potřeby. Povolávám-li k bytí tvory, je to propast mého milosrdenství.** [Den. 85]

Vidím andělské kůry, které Ti neustále vzdávají čest, a všechny nebeské mocnosti, které Tě neustále velebí a neustále vyslovují: – Svatý, Svatý, Svatý.

Kdo pochopí Tvou lásku a Tvé neproniknutelné milosrdenství k nám! [Den. 80]

6. ledna

Neproniknutelná dobrota

Bože, jenž jsi štěstím sám v sobě a nepotřebuješ ke štěstí žádné tvory, vždyť sám v sobě jsi plností lásky, ale ze svého bezedného milosrdenství povoláváš k bytí tvory a dáváš jim účast na svém věčném štěstí. ... Ve svém bezedném milosrdenství jsi stvořil andělské duchy a připustil jsi je ke své lásce, ke své Boží důvěrnosti. Uschopnil jsi je k věčnému milování; třebaže jsi je, Pane, obdařil tak štědře leskem krásy a lásky, přesto nic neubylo z Tvé plnosti, ó Bože, a také Ti jejich krása a láska nic nepřidala, neboť Ty sám v sobě jsi všechno. A když jsi jim dal účast na svém štěstí a dovoluješ jim, aby byli a milovali Tě, je to jen propast Tvého milosrdenství. Je to Tvá neproniknutelná dobrota, za kterou Tě oslavují bez konce. [Den. 1741]

7. ledna

Pán se s námi chce rozdělit o vlastní štěstí

Bože, jenž jsi ze svého milosrdenství ráčil povolát z nicoty k bytí lidstvo. Štědře jsi je obdaroval v řádu přirozeném i milostmi. Avšak jako [by] [to] Tvé dobrotě nestačilo. – Ty nám, Pane, ve svém milosrdenství dáváš věčný život. Připouštíš nás do svého věčného štěstí a dáváš nám účast na svém vnitřním životě a děláš to jen ze svého milosrdenství. Vůbec jsme Ti ke Tvému štěstí nebyli potřební, ale Ty, Pane, se chceš rozdělit o vlastní štěstí s námi. Avšak člověk ve zkoušce neobstál; mohl bys ho potrestat jako anděly věčným zavržením, ale tu se projevilo Tvé milosrdenství a Tvé nitro bylo pohnuto velikou lítostí a přislíbil jsi sám napravit naši spásu. Je to nepochopitelná propast Tvého slitování..., buď velebeno Tvé milosrdenství. [Den. 1743]

8. ledna

Stopy Tvých rukou, pečeť Tvého milosrdenství

Bože, který jsi člověka po pádu nezatratil, ale ve svém milosrdenství jsi mu odpustil, odpustil jsi božsky, to znamená, nejen žeš mu odpustil vinu, ale dal jsi mu veškerou milost. [Den. 1745]

Ó Bože, jak štědře je vylito Tvé milosrdenství, a to všechno jsi udělal pro člověka. Ach, jak musíš toho člověka milovat, když je Tvá láska k němu tak činná. Ó Stvořiteli můj a Pane, všude vidím stopy Tvých rukou a pečeť Tvého milosrdenství, které obklopuje vše, co je stvořeno. Ó můj nejslitovnější Stvořiteli, toužím Ti vzdát čest jménem všeho Tvého stvoření a tvorů, i těch, co nemají duši, volám celý vesmír, aby velebil Tvé milosrdenství. Jak veliká je Tvá dobrota, Bože! [Den. 1749]

9. ledna

Nad marnotratností Tvé lásky žasnou nebesa

Bůh sestoupí na zemi, Pán pánů, poníží se Nesmrtelný. – Avšak kam, Pane, sestoupíš, snad do Šalomounovy svatyně? ... Jaký příbytek Ti uděláme, když celá země je Ti podnoží? – Sám sis připravil příbytek – svatou Pannu. Její neposkvrněné nitro je Ti příbytkem a stává se nepochopitelný zázrak Tvého milosrdenství, ó Pane. Slovo se stává tělem – Bůh přebývá s námi, Boží Slovo – vtělené Milosrdenství. Svým ponížením jsi nás pozdvihl k svému božství; je to hojnost Tvé lásky, je to propast Tvého milosrdenství, nad touto marnotratností Tvé lásky žasnou nebesa, nyní se nikdo nebojí přiblížit se k Tobě. Jsi Bohem milosrdenství, slitováváš se nad ubohostí, jsi naším Bohem a my Tvým lidem. Jsi naším Otcem a my skrze milost Tvými dětmi, nechť je oslavováno Tvé milosrdenství, žes k nám ráčil sestoupit. [Den. 1745]

10. ledna

Zrcadlit milosrdného Krista

Ať Ježíš učinil cokoliv – dobře učinil. Prošel [životem], konaje dobro. Jeho jednání bylo plné dobroty a milosrdenství. Jeho kroky vedlo slito-
vání. Nepřátelům projevoval dobrotu, přejícnost, pochopení, potřebným [poskytoval] pomoc a potěchu. Předsevzala jsem si věrně na sobě zrcadlit tyto Ježíšovy rysy, i kdyby mě to mělo hodně stát. [Den. 1175]

Zvláštní předsevzetí: Spojovat se s Kristem milosrdným. Pro jeho bolestné utrpení budu nebeského Otce prosit za celý svět. [Den. 1177]

Při adoraci jsem v duši uslyšela hlas: – **Tvá snaha je mi milá, má dcero, rozkoši mého Srdce, vidím každý záchvěv tvého srdce, kterým mě velebíš.** [Den. 1176]

11. ledna

**Bože, buď požehnán ode všech srdcí
Tobě věrných**

Buď veleben, milosrdný Bože,
že ses ráčil z nebe na tuto zem snížit,
velebíme Tě v hluboké pokoře,
žeš celý rod lidský ráčil povýšit.

Nesmírný, převeliký v milosrdenství svém, [Den. 1746] Bože, jenž jsi jediným slovem mohl spasit tisíce světů, jediný Ježíšův povzdech by učinil Tvé spravedlnosti zadost, ale Ty, ó Ježíši, jsi pro nás podstoupil tak strašné utrpení z čisté lásky. Spravedlnost Tvého Otce [by] byla usmířena jediným Tvým povzdechem, a všechny Tvé oběti jsou výhradně dílem Tvého milosrdenství a nepochopitelné lásky. [Den. 1747]

Buď, Bože, v díle milosrdenství svého veleben,
buď požehnán ode všech srdcí Tobě věrných,
jež žijí pod Tvým pohledem,
v nichž je Tvůj život nesmrtelný. [Den. 1748]

12. ledna

Moře milosrdenství v Ježíšově utrpení

Uviděla jsem ztýraného Ježíše s trnovou korunou a v ruce drží úlomek třtiny. Ježíš mlčel a vojáci se o závod předstihovali v tom, aby ho týrali. Ježíš nic neříkal, jen na mě pohlédl: v tom jeho pohledu jsem vycítila tak strašné utrpení, že my nemáme ani ponětí, co pro nás Ježíš vytrpěl před ukřižováním. Má duše je plná bolesti a stesku; v duši jsem pocítila velikou nenávist ke hříchu a má nejmenší nevěrnost se mi zdá veliká jako hora a dělám zadostiučinění sebezáporem a pokáním. Když vidím ztýraného Ježíše, trhá mi to srdce, říkám si, co bude s hříšníky, jestliže nevyužijí Ježíšovo utrpení. V jeho utrpení vidím celé moře milosrdenství. [Den. 948]

13. ledna

Věříme, jak nás Bůh miluje?

Uvažovala jsem, kolik Bůh vytrpěl a jak velikou lásku nám projevil, a my nevěříme, že nás Bůh tak miluje. Ach, Ježíši, kdo to pochopí? Jaká je to bolest pro našeho Spasitele a čím nás přesvědčí o své lásce, jestliže sama smrt nás nepřesvědčí? [Den. 319]

Ježíš mi řekl: – **Čistá láska dává duši sílu při samotném umírání. Když jsem umíral na kříži, nemyslel jsem na sebe, ale na ubohé hříšníky a modlil jsem se za ně k Otci. Chci, aby se i tvé poslední chvíle zcela podobaly mým na kříži. Je jen jedna cena, za kterou lze koupit duše – a tou je utrpení spojené s mým utrpením na kříži. Čistá láska rozumí těmto slovům, tělesná láska jim nikdy neporozumí.** [Den. 324]

14. ledna

Důkaz Boží lásky

Nesmírná Boží dobrota..., buď neustále čest Tvému milosrdenství, že ses nestal bratrem andělů, ale lidí, je to zázrak neproniknutelného tajemství Tvého milosrdenství. Všechnu svou důvěru vkládáme v Tebe, náš prvorozený Bratře, Ježíši Kriste, skutečný Bože a skutečný Člověče. Srdce se mi chvěje radostí, když vidím, jak je Bůh k nám, ubohým a nevděčným lidem, tak dobrý a jako důkaz své lásky nám dává nesmírný dar – sám sebe v osobě svého Syna. Toto tajemství lásky nevyčerpáme za celou věčnost. Lidstvo, proč tak málo myslíš na to, že Bůh je skutečně mezi námi? Beránku Boží, nevím, co na Tobě dříve obdivovat: zda Tvou tichost, skrytost a sebezmaření pro lidi, nebo ten neustálý zázrak Tvého milosrdenství, který proměňuje duše a křísí je k životu věčnému. [Den. 1584]

15. ledna

Celé mé srdce, raduj se z Pána

Ó můj Bože, dokonce i v trestech, které sesíláš na zemi, vidím propast Tvého milosrdenství, neboť tím, že nás trestáš zde na zemi, zbavuješ nás trestu věčného. Raduj se, všechno stvoření, neboť ty jsi Bohu v jeho nekonečném milosrdenství blíže než nemluvně srdci matky. Bože, který jsi k největším hříšníkům upřímně se kajícím Slitování samo, čím větší hříšník, tím větší má právo na Boží milosrdenství. [Den. 423]

J. M. J.

Veleb Pánovo milosrdenství, duše má,
celé mé srdce, raduj se z něho,
vždyť jsi k tomu jím vyvolená,
abys šířila chválu milosrdenství jeho.

Jeho dobrotu nikdo neprozkoumal,
nikdo nezměří,
jeho slitování je bezpočet,
pozná to každá duše, která se k němu přiblíží,
on ji ochrání a na milosrdné lůno přivine.

Šťastná duše, která ve Tvou dobrotu uvěřila
a zcela se spoléhá na milosrdenství Tvé,
její duši láska pokojem naplnila,
vždy ji bráníš jako dítě své. [Den. 1652]

16. ledna

Vše mluví o Boží dobrotě

Sledujeme-li dějiny lidstva, na každém kroku vidíme velikou Boží dobrotu. Všechny Boží vlastnosti jako všemohoucnost a moudrost se nám snaží odkrýt tu jednu největší vlastnost – Boží dobrotu. Boží dobrota je největší Boží vlastností. Mnoho duší usilujících o dokonalost však tuto velikou Boží dobrotu nezná. [Den. 458]

Když jsem se modlila před Nejsvětější svátostí a pozdravovala pět ran Pána Ježíše, při pozdravení každé rány jsem cítila, jak do mé duše tryskal pramen milosti a dával mi předchuť nebe a naprostou důvěru v Boží milosrdenství. [Den. 1337]

Ve chvíli, kdy píšu tato slova, jsem uslyšela křik satana: – Všechno píše, všechno píše a my tím tolik ztrácíme, nepiš o Boží dobrotě! On je spravedlivý. – Ze vzteku zavyl a zmizel. [Den. 1338]

17. ledna

Vše má původ v nitru Božího milosrdenství

Nesmírný Bože, jak veliké je Tvé milosrdenství, převyšuje všechno, co mohou všichni andělé společně s lidmi obsáhnout; všichni andělé i lidé mají původ v nitru Tvého milosrdenství. Milosrdenství je květem lásky, Bůh je láska a milosrdenství je jeho skutkem, v lásce má počátek, v milosrdenství se projevuje. Na co pohlédnu, všechno hovoří o jeho milosrdenství, dokonce i sama Boží spravedlnost ke mně mluví o jeho bezedném milosrdenství, neboť spravedlnost vyplývá z lásky. [Den. 651]

18. ledna

Milosrdenství – největší Boží vlastnost

Mé Srdce se raduje z toho titulu Milosrdenství. [Den. 300]

Řekni, že milosrdenství je největší Boží vlastností. Všechna díla mých rukou jsou korunována milosrdenstvím. [Den. 301]

Mé Srdce je přeplněno velikým milosrdenstvím k duším, a zvláště k ubohým hříšníkům. Kéž by pochopily, že já jsem jejich nejlepší Otec, že pro ně z mého Srdce vytryskla krev a voda jako ze zřídla přeplněného milosrdenstvím, pro ně přebývám ve svatostánku, jako Král milosrdenství toužím obdarovávat duše milostmi. ... Ach, jak veliká je lhostejnost duší za tolik dobroty, za tolik důkazů lásky, mé Srdce zakouší samý nevděk, zapomenutí od duší, které žijí ve světě; na všechno mají čas, jenom nemají čas na to, aby přišly za mnou pro milosti. [Den. 367]

19. ledna

Utápějme hříchy v Božím milosrdenství

Pozнала jsem Tě, Bože, jako pramen milosrdenství, z něhož čerpají život a pokrm všechny duše. Jak je Pánovo milosrdenství veliké, nade všechny jeho vlastnosti; největší Boží vlastností je milosrdenství, všechno, co mě obklopuje, mi to říká. Milosrdenství je životem duší, Boží slitování je nevyčerpatelné. Ó Pane, hleď na nás a jednej s námi podle své nekonečné slitovnosti, podle svého velikého milosrdenství. [Den. 611]

Toužím po důvěře svých tvorů, povzbuzuj duše k velké důvěře v mé bezedné milosrdenství. Ať se ke mně nebojí přiblížit duše slabá, hříšná, i kdyby měla víc hříchů, než je na zemi písku, vše se utopí v propasti mého milosrdenství. [Den. 1059]

20. ledna

Bůh sám stačí

Pán mi dal poznání milostí, jimiž mě neustále zahrnuje. To světlo mě zcela proniklo a pochopila jsem tu nepochopitelnou Boží přízeň, kterou mi Bůh projevuje. ... Cítila jsem jako dítě, že všechno, co nebeský Otec má, je mé. Sám mě zvedl ze země až ke svému Srdci, cítila jsem, že všechno, co existuje, je pouze mé, ale já jsem po ničem z toho všeho netoužila, protože Bůh sám mi stačí. [Den. 1279]

Náhle jsem vedle sebe uviděla Pána Ježíše, který mi laskavě řekl: – **Všechno to jsem stvořil pro tebe, má snoubenko, a věz, že všechny krásy jsou ničím v porovnání s tím, co jsem ti připravil na věčnosti.** Mou duši zaplavila veliká útěcha.

Ach, jak je Bůh nekonečně dobrý, zahrnuje nás svou dobrotou. Nejčastěji mi Pán uděluje největší milosti tehdy, kdy já je vůbec neočekávám. [Den. 158]

21. ledna

Ponoř mou duši do oceánu svého božství

Ó Pane, ponoř mou duši do oceánu svého božství a dej mi milost, ať poznám Tebe, neboť čím lépe Tě poznávám, tím více po Tobě toužím a má láska k Tobě sílí; cítím ve své duši nezměrnou propast, kterou zaplňuje jen Bůh; ztrácím se v něm jako jedna kapka v oceánu; Pán se snížil do mé bídy jako paprsek slunce k pusté a skalnaté zemi, ale pod vlivem jeho paprsků se má duše pokryla zelení, květy a plody a stala se krásnou zahradou pro jeho odpočinek. [Den. 605]

Při mši svaté jsem uviděla Ježíše, který mi řekl tato slova: – **Tys mou velikou radostí, tvá láska a pokora působí, že opouštím nebeské trůny a spojuji se s tebou. Propast, jaká je mezi mou velikostí a tvou nicotou, vyrovnává láska.** [Den. 512]

Duši mi zaplavuje láska, jsem celá ponořena v oceánu lásky, cítím, že omdlévám a úplně se ztrácím v Něm. [Den. 513]

22. ledna

„Pálí mě plameny milosrdenství“

Pán mi dal poznat celé moře a propast svého neproniknutelného milosrdenství. Kéž by duše chtěly pochopit, jak velmi je Bůh miluje! Všechna přirovnání, i ta nejcitlivější a nejsilnější, jsou pouze slabým stínem ve srovnání se skutečností.
[Den. 1073]

Pálí mě plameny milosrdenství, toužím ho vlévat do lidských duší. Ach, jakou bolest mi [ty duše] působí, když ho nechtějí přijmout.
[Den. 1074]

23. ledna

Být před Bohem malým dítětem

Čím víc poznávám Boží velikost, tím víc se raduji, že Bůh je takový. A nesmírně se raduji z jeho velikosti a jsem ráda, že jsem tak maličká, vždyť proto, že jsem malá, mě nosí na svých rukou a drží mě na svém Srdci. [Den. 779]

Ó Bože, jak velmi toužím být malým dítětem! Ty jsi můj Otec, Ty víš, jak jsem malá a slabá, proto Tě prosím, udržuj mě u sebe ve všech chvílích mého života, a zvláště v hodině smrti. Ježíši, já vím, že Tvá dobrota přesahuje dobrotu nejněžnější matky. [Den. 242]

Prosím Tě, Pane, nikdy se ode mě nevzdaluj. Ježíš řekl: – **Ano, budu s tebou stále, budeš-li stále malým dítětem, a ničeho se neboj, tak jak jsem zde byl tvým začátkem, tak také budu tvým koncem. Nespoléhej na tvory, byť v sebemenší věci, protože to se mi nelíbí. Ve tvé duši chci být já sám.** [Den. 295]

24. ledna

Čím více Boha poznáváme,
tím více ho milujeme

Už nyní mi Bůh dává poznat celou nesmírnost své lásky, kterou mě miloval už před věky, a já jsem ho začala milovat teprve v čase. Jeho láska byla veliká, čistá a nezištná a má láska k němu pochází z toho, že ho poznávám. Čím více ho poznávám, tím více a silněji miluji a mé skutky jsou dokonalejší. [Den. 231]

Stále více poznávám velikost Boha a raduji [se] z něho, neustále jsem v hloubi svého srdce s ním, nejsnazší je pro mě nalézt Boha ve vlastní duši. [Den. 903]

Při rozjímání jsem uslyšela tato slova: – **Má dcero, největší chválu mi vzdáváš trpělivou poddaností mé vůli a sobě hromadíš tak veliké zásluhy, jakých bys nedosáhla žádnými posty ani umrtveními. Věz, má dcero, že když svou vůli podřizuješ mé vůli, přitahuješ na sebe mé veliké zalíbení, mně je tato oběť milá a plná sladkosti, mám v ní zalíbení, má sílu.** [Den. 904]

25. ledna

Milost sjednocení

Mým cílem je se sjednocovat s Bohem skrze lásku a mým určením je velebit a oslavovat Boží milosrdenství.

Nepřestávám žasnout, když poznávám a zakouším tu nepředstavitelnou Boží lásku, jakou mě Bůh miluje. Kdo je Bůh – a kdo jsem já? Více už o tom nemohu přemítat. Jen láska rozumí tomu setkání a spojení těch dvou duchů, to znamená Boha-Ducha a duše tvora. Čím ho více poznávám, tím více se do něj celou silou svého bytí ponořuji. [Den. 729]

– Věz, má dcero, že mezi mnou a tebou je bezedná propast, která dělí Stvořitele od tvora, ale tuto propast vyrovnává mé milosrdenství. Pozvedám tě k sobě ne proto, že bych tě potřeboval, ale obdarovávám tě milostí sjednocení jedině z milosrdenství. [Den. 1576]

26. ledna

Boží láska budí úžas

Nezřídka je má duše celé hodiny ponořena v údivu při pohledu na nekonečný majestát, který se k mé duši tak snižuje. Neustále jsem ve vnitřním úžasu, že nejvyšší Pán ve mně má své zalíbení a sám mi to říká, a já se ještě více hroužím do své nicoty, neboť vím, čím sama o sobě jsem. Avšak musím říci, že také svého Stvořitele miluji k zešílení, každým záchvěvem srdce, každým nervem; má duše se mimoděk noří, noří... do něho. Cítím, že mě od Pána nic neoddělí, ani nebe, ani země, ani přítomnost, ani budoucnost, všechno se může změnit, ale láska nikdy, nikdy, ta je stále táž. On, nesmrtelný Panovník, mi dává poznat svou vůli, abych ho obzvlášť milovala, a sám do mé duše vlévá schopnost k takové lásce, jakou si přeje, abych ho milovala. [Den. 947]

27. ledna

Boží milosrdenství je stále s námi

Ježíši, jak veliká je Tvá dobrota, ta Tvá nekonečná dobrota, kterou dobře znám a která mi umožňuje směle hledět do očí samotné smrti; vím, že se mi nestane nic, co on nebude chtít. Toužím Tvé nekonečné milosrdenství oslavovat v životě, v hodině smrti i ve zmrtvýchvstání a bez konce.

Můj Ježíši, má sílo, můj pokoji a mé odpočinku, má duše se denně koupe v paprscích Tvého milosrdenství, nevím o takové chvíli ve svém životě, v níž bych nezakoušela Tvé milosrdenství, ó Bože. Ve svém životě nespolehám na nic, jedině na Tvé nekonečné milosrdenství, Pane, ono je vůdčí myšlenkou mého života. Má duše je plná Božího milosrdenství. [Den. 697]

28. ledna

Ať nikdo nepochybuje o Boží dobrotě

Tvým milosrdenstvím všechno začíná a Tvým milosrdenstvím vše končí... [Den. 1506]

Z milosrdenství plynou všechny milosti a poslední hodina je pro nás plná milosrdenství. Ať nikdo nepochybuje o Boží dobrotě, i kdyby jeho hříchy byly černé jako noc, Boží milosrdenství je mocnější než naše ubohost. Je zapotřebí jedině: aby hříšník alespoň trochu otevřel dveře svého srdce paprsku milosti Božího milosrdenství, a ostatní vykoná již Bůh. [Den. 1507]

Má sekretářko, napiš, že jsem štědřejší k hříšníkům než ke spravedlivým. Pro ně jsem sestoupil na zemi..., pro ně jsem prolil krev, ať se nebojí přiblížit se ke mně, oni nejvíce potřebují mé milosrdenství. [Den. 1275]

29. ledna

Modleme se za umírající

Dnes jsem vycítila, jak velice toužila po modlitbě jistá umírající duše. Modlila jsem se tak dlouho, až jsem pocítila, že už zemřela. Jak velmi potřebují umírající duše modlitbu! Ó Ježíši, vnukni duším, ať se často modlí za umírající. [Den. 1015]

Stále lépe poznávám, jak velmi každá duše potřebuje Boží milosrdenství v celém životě, ale zvláště v hodině smrti. [Den. 1036]

Ach, jak velice se máme modlit za umírající, využívejme milosrdenství, dokud je čas smilování. [Den. 1035]

Mé spojení s umírajícími dušemi je těsné; často doprovázím umírající duši, která je daleko, ale nejvíce se raduji, když vidím, že se na těchto duších vyplňuje příslib milosrdenství; Pán je věrný, co jednou řekne, to plní. [Den. 935]

30. ledna

Jeho milosrdenství nemá hranic

Ó Kriste, největší mou rozkoší je, když vidím, že Ty jsi milován, že Ti zní ze všech stran čest a chvála, a zvláště že se rozléhá čest Tvému milosrdenství. Ó Kriste, nepřestanu oslavovat Tvou dobrotu a milosrdenství do posledního okamžiku života. Každou kapkou krve, každým úderem srdce oslavuji Tvé milosrdenství. Celá se toužím proměnit v oslavný hymnus na Tebe. Až budu na smrtelném lůžku, nechť je poslední úder mého srdce milostnou písní, oslavující Tvé bezedné milosr[denství]. [Den. 1708]

Milosrdenství Boží, nevystihlé a nepojaté,
kdo dostatečně vychválí a oslaví Tě,
Největší vlastnosti Boha všemocného,
sladkou jsi nadějí člověka hříšného.
V jedno se spojte písně hvězd, země a moří
a spolu vděčně opěvujte nekonečné milosrden-
ství Boží. [Den. 951]

Duše má, veleb za všechno Pána a oslavuj jeho milosrdenství, vždyť jeho dobrotu nemá konce. Všechno pomine, ale jeho milosrdenství nemá hranic ani konce, i když zloba dovrší svou míru, v milosrdenství míry není. [Den. 423]

31. ledna

Oslavovat Boha v nebi i na zemi

V nebi oslavují Pánovo milosrdenství ty svaté duše, které na sobě ono nekonečné milosrdenství zakusily – to, co tyto duše dělají v nebi, začnu já už zde na zemi. Budu Boha oslavovat za jeho nekonečnou dobrotu a přičiním se, aby ostatní duše poznaly a velebily nevýslovné a nepostižitelné Boží milosrdenství. [Den. 753]

Utíkám se k Tvému milosrdenství, laskavý Bože, který jediný jsi dobrý. I když je má ubohost veliká a má provinění mnohá, přesto důvěřuji ve Tvé milosrdenství, neboť jsi Bůh milosrdenství a od věků neslýcháno, ani země, ani nebesa nepamatují, že by duše, která důvěřuje Tvému milosrdenství, byla zklamán[a]. Bože slitování, Ty jediný mě můžeš ospravedlnit a nikdy mě neodmítneš, když se zkroušená utíkám k Tvému milosrdnému Srdci, které neodmítlo nikoho, i kdyby to byl ten největší hříšník. [Den. 1730]